Aantekeningen n.a.v. de bijeenkomst 'Kerk van de Toekomst'
voor jongeren, jonge gezinnen en alleengaanden
op zondag 9 oktober, in de Ontmoetingskerk in Nieuwleusen

Vooraf:
De middag was georganiseerd door de werkgroep SoW samen met de jeugdraad.
Er waren 36 deelnemers, waarvan 6 jonge gezinnen.
De opzet van de middag was 'kliederkerk-achtig'. Voor de kleinsten was er oppas, verder liepen de generaties door elkaar. Deelnemers vormden spontaan groepjes, bij de verwerking tijdens het tweede deel van de bijeenkomst werkten sommige kinderen in een eigen groepje, sommigen met hun ouders samen, de jongeren en een aantal jong-volwassenen vormden ook een aparte groep – zo kon iedereen op eigen niveau en naar eigen voorkeur meedoen.

Als thema voor deze bijeenkomst hebben we gekozen voor 'kerk van de toekomst'. Ook thema's als 'vieren' en 'geloofsopvoeding' spelen natuurlijk een rol in deze groep, maar de 'kerk van de toekomst' is de overkoepelende paraplu, waaronder die deelthema's een plek kunnen krijgen.
Doel: vanuit deze leeftijdsgroep zoveel mogelijk input ophalen die richtinggevend kan zijn voor te maken keuzes voor de nieuwe gemeente (inhoud en organisatie), en mogelijk ook concrete bouwstenen om mee aan de slag te gaan.

Opening in wisselzang, met lied 78 uit het Liedboek, en gebed.

Waarom zijn we kerk?
Twee korte groepsgesprekjes als opstap: wat maakt het goed ('tov'), en wat is belangrijk? Dit als basis voor een onderliggende visie op 'wat voor kerk willen we zijn?', voor de volgende verbeeldingsopdracht voor de toekomst.

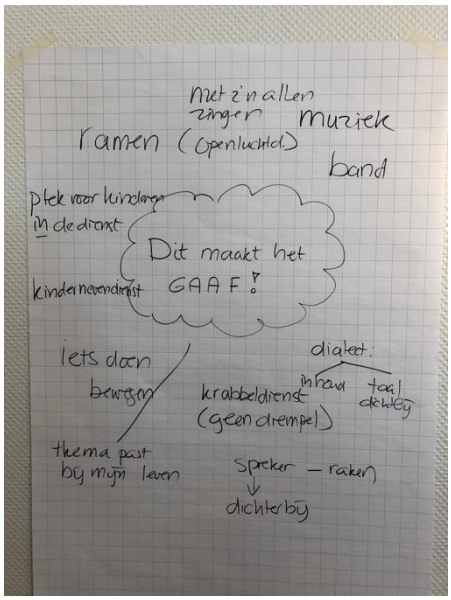

Vraag 1: Kun jij me vertellen van een keer dat je het supergaaf vond in de kerk? Waarvan je dacht: zo zou het voor mij wel vaker mogen zijn! Dat kan in onze kerk zijn geweest, maar ook in een andere kerk, dat maakt niet uit. Wat gebeurde er toen? Wie waren er allemaal bij? En hoe deed jij mee?

De antwoorden concentreren zich op het vieren. Uit de antwoorden blijkt het verlangen naar een laagdrempelige dienst, met ruimte voor de kinderen in de dienst (wens van ouders) én naast de dienst (dit laatste werd door kinderen zelf ingebracht!), die dichtbij komt in thema (passend bij mijn leven), taal (dichtbij, zoals dialect) en muziek (samen zingen, liefst met een band).

Vraag 2: Wat gebeurt er allemaal in de kerk? En wat doet de kerk verder nog allemaal? Welke dingen vind jij belangrijk?

Deze vraag liet de deelnemers zoeken naar de kern: vanuit het vertrouwen dat God bij ons is samen gemeente-zijn, in ons spreken en ons doen. Een plek van ontmoeting voor iedereen, met de Bijbel als grondslag, om samen te bidden en te danken, en je tafel te delen, – een gemeenschap van liefde, die zijn plek inneemt in de samenleving.
Dat betekent een kerk met een breed aanbod, gericht op verschillende doelgroepen, voor mensen in verschillende levensfasen en met verschillende interesses, een gemeenschap waar je je gekend weet, ook als kind.

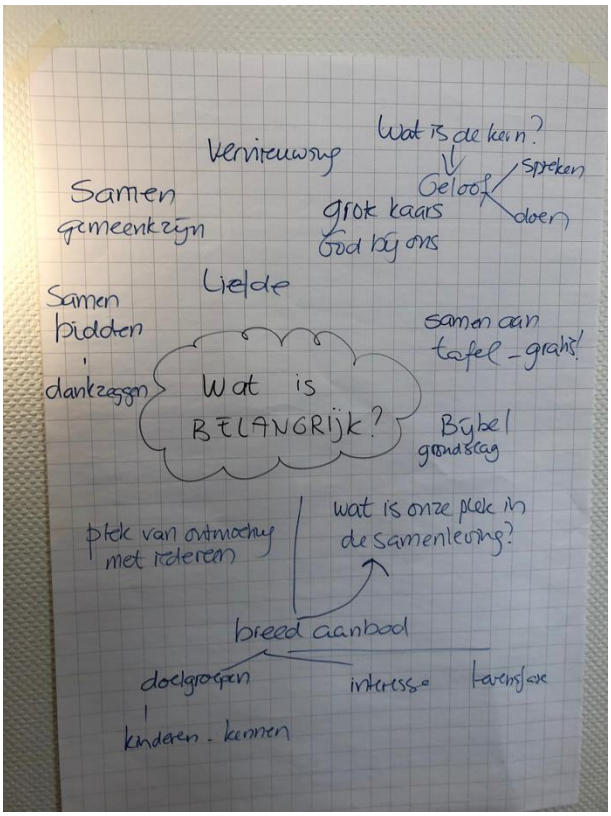

Verbeelden van de 'kerk van de toekomst'
Opdracht: nu jullie hebben bedacht wat je fijn vindt in de kerk, en wat je belangrijk vindt: willen jullie met jullie ideeën meebouwen aan de kerk van de toekomst? Stel dat jullie het voor het zeggen hadden: hoe zou die kerk er dan over drie jaar uitzien? Wat zou er dan gebeuren?

Deelnemers gingen in zelfgekozen groepjes aan de slag op verschillende manieren: bouwend, pratend, knutselend. Hieronder de resultaten.

1. Baken van liefde en licht
Een kleurrijke en zichtbare kerk, als een baken van liefde en licht, met zorg om mens en natuur, waar ook het verloren schaap weer wordt binnengehaald. Een huis van verhalen, een huis waar je letterlijk en figuurlijk wordt gevoed, een huis van handen uit de mouwen.

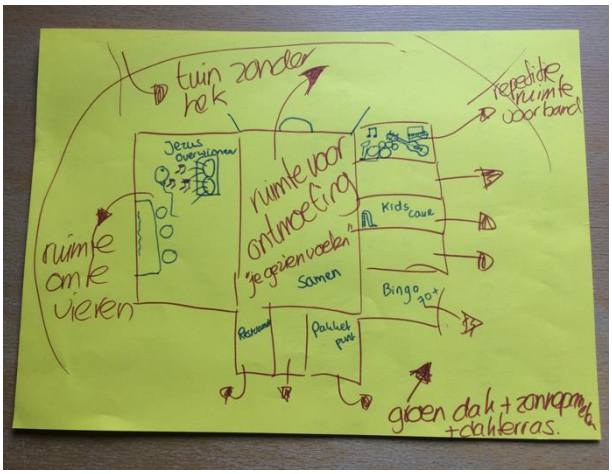

Centraal staat de ruimte om elkaar te ontmoeten, naast de ruimte om te vieren, en naast tal van activiteiten om tegemoet te komen aan verschillende behoeften. En wat zou er gebeuren als we als kerk een ‘pakketpunt’ zouden worden, zodat heel veel mensen regelmatig even over de drempel zouden stappen?

2. Een huis voor iedereen

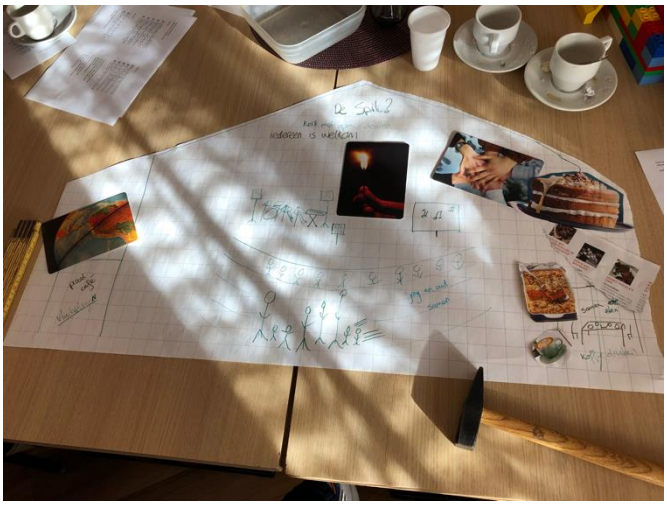

Ook hier een open huis, een plek van verbondenheid waar iedereen welkom is en waar van alles gebeurt: rondom het ontstoken licht klinkt eigentijdse muziek, en is er alle ruimte om elkaar te ontmoeten, bij de koffie, aan tafel of in het praatcafé, als mensen van alle generaties en uit allerlei windstreken.

Een huis met open deuren, en een dak dat er af kan!

Eigenlijk hebben we al zo’n plek van verbondenheid in het dorp: de Spil! De vraag die hierbij opkomt is: moeten wij als kerk ernaar streven om een tweede Spil te worden? Of: (hoe) kunnen we ons als kerk meer (al dan niet zichtbaar) verbinden met de Spil?

3. Wie willen we zijn, als kerk?

Deze groep voerde een gesprek over de grote, onderliggende vraag naar wie we willen zijn als kerk. In een wereld waarin individualisme vaak centraal staat, zou de kerk het gat kunnen opvullen, en een veelzijdige plek van ontmoeting kunnen zijn, om elkaar verder te helpen met wat er voorhanden is: een goed gesprek, voedsel, kennis en expertise.

In de huidige kerk ervaren ze vaak te weinig ruimte om zo kerk te zijn dat het jongere generaties aanspreekt, en om het wezenlijke van het kerk-zijn vorm te geven.

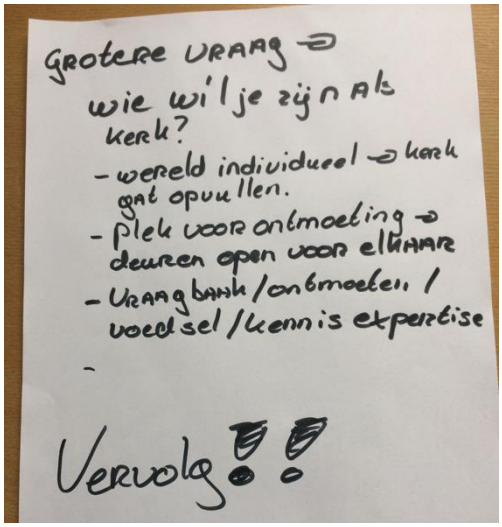

Daarom willen ze graag een vervolg op dit gesprek – ze willen dat waar ze om vragen ook wel eens (meer) zien gebeuren. Hiervoor ontvangen ze graag een persoonlijke uitnodiging, zodat iedereen op de hoogte is.

4. Van drie naar één

Deze groep droomt van een grotere beweging: zouden we het aandurven om van drie kerken in het dorp een gemeenschappelijke geloofsgemeenschap te bouwen? We lezen immers uit dezelfde Bijbel! Een kerk gebouwd op liefde, een kerk voor jong en oud, een kerk waar muziek in zit. Een geloofsgemeenschap die zich kenmerkt door een grote openheid, naar binnen en naar buiten, met speelruimte voor de kinderen, en een laddertje naar de hemel!

6. Bij ons kan veel!
Ook deze verbeelding van de kerk van de toekomst ziet de kerk voor zich als een veelkleurige gemeenschap, gebouwd op liefde en positiviteit. Een kerk van iedereen samen, waar we elkaar de ruimte geven, waar we ons best doen om alle stemmen te horen. De kerk als plek waar je mag zijn wie je bent, waar aandacht is voor hoe het met je gaat, en wat je bezighoudt. De kerk mag meer uitnodigend zijn, voor kinderen een feestje om naar toe te gaan. Dat we ons verdiepen in wat er onder hen speelt, wat ze vinden en willen, en welke muziek hen aanspreekt.

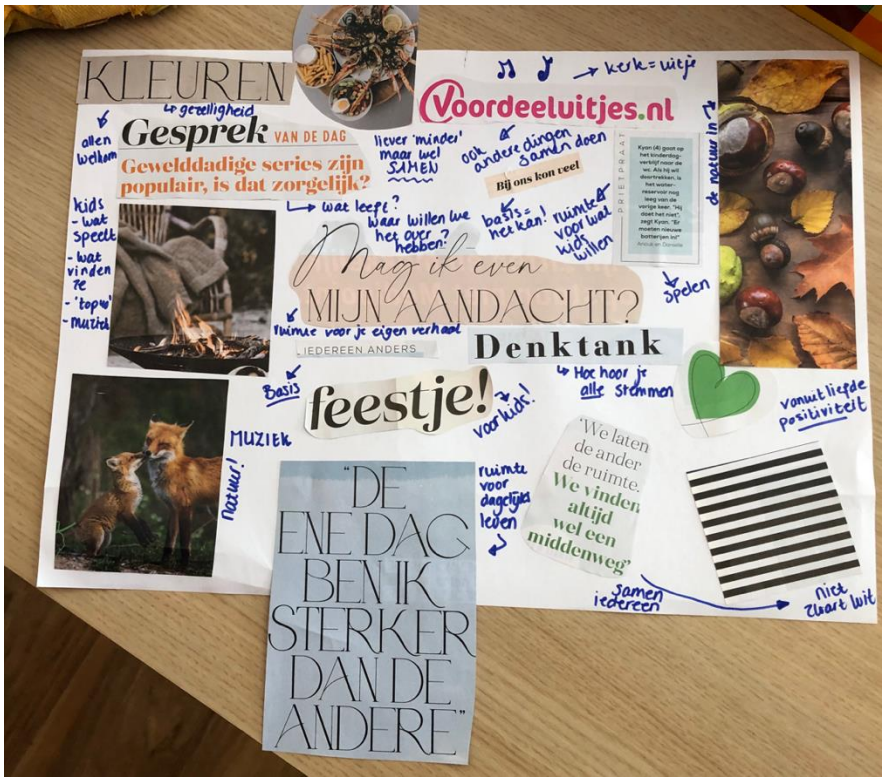

Vanuit de gemeenschap kan van alles worden ondernomen: samen eten muziek maken, de natuur in, spelen. De basis is: we zijn allemaal anders, en bij ons kan veel. Wat zou er gebeuren als we als basishouding zouden hebben: dat kan!

6. Spelen onder de regenboog

De kinderen tekenden en schilderden hun dromen van de kerk van de toekomst:

levendig, speels en kleurrijk, met vrolijke liedjes.

De regenboog komt vaak terug!

Het huis van God is de plek waar het licht altijd schijnt, en waar de klok ons telkens opnieuw uitnodigt om te komen. Ook het gebouw verdient aandacht: er mag voor kinderen best wat te zien zijn, zoals mooie ramen!

Carice vatte alle dromen samen in haar tekening van een kerk met veel deuren, veel ramen (om naar binnen én om naar buiten te kunnen kijken), een engel, een speeltuin en een gratis restaurant!